

Luleå, d. 4 April. 1828.

m. 5: 5!

Lördagen Dag kost jag följande Duktats, som
 jag efter att ha varit i Luleå i dag.
 Ordan var skrift: "Der höver mere Sänds
 og Kunstforstand til at see Sjönhederne i
 et Kunstværk, end til at opdage dets Mang-
 ler — det samme gielder og om at bedöm-
 me Mennesker." Denna Duktats be-
 grunda mig för sin Duktats og Sänds; jag var med
 ofta följt det samma, men illa undtykt min Sänds
 i Ord, allas för Andra göra det. Det var med
 ofta gott m. 5: ligeså; — man var en skuld
 Sänds om Noget, men först, naar den undtykter
 rigtig med Ord, vorder den seer. — Ja, Sänds:
 lig förr den mer Sänds og Kunstforstand til at see
 Sjönhederne end Sänds i et Kunstværk. Vi som
 var alle för med Sändsfillinger med Sänds
 af det var sin Kunstværk f: f: "Skun Sänds
 er for var i Sändsfillinger med Sänds; — skun
 förr de normer er Sänds en den Sänds
 Sänds; — Musketen i skun Arm er
 all for Sänds i Sändsfillinger med den anden Arm
 de - de - de. Men, vil de med, Sänds, som
 sin Sänds Sändsfillinger end, som mald i sin
 Sänds, for Sänds Sändsfillinger — sin Sänds Sänds, som
 var Sänds end den Sänds, moer just mer for

fordi du har et nærmere, — Arme, som som selv
fjælnig Munk, med du anden, moate just. Sam
du, fordi du har Arm Løstet end al mærlig Trost.
ausprungelæ Dødsen, Smid du har du anden Arm
ganske solig Jaldt — se se se har bliv ind sid
og skildtæmningens overbente, ja endog aucta for
Sæl, og smør ofte givend illa et besta Mær.
Sind besta Jædlering Jædler og saa til Jæd-
ægtige. Men nu mærlige, men fast imberolige
Sæl eller mangen: se se se se illa nok ind.
malak — et Jæd illa finet nok — nu stige ma
Sæl, men og blot moaten, lidt for Jæd a. S. m
Jæd mange Jæd og Læ, naar Jædout aucter
ædger — men om Næd og Jæd, om Jæd
og Læ; om det Jæd og Alder; om Jæd
og Næd, illa et Ogd! Jæd Jæd men til.
Sæl det Jæd Ogd af ^(ill. adu) nu Jæd Næd, og nu an.
du Næd, du ligesaa lidt for og Jæd og Jæd Jæd
Jæd Jæd, istæd illa Jæd et Jæd. Jæd
og saa med et Jæd Mær — istæd du odelæ. Mær Jæd
Jæd Jæd alle Jæd Jæd og Jæd Jæd og saa nu og
anden; — et Jæd Jæd sig ligesaa Jæd til nu
Mær odelæ Jæd og Jæd; men et Jæd og Jæd
Jæd Jæd et om. Jæd aucter Jæd Jæd nu
Jæd Jæd i Jæd om Jæd et Jæd Jæd
Jæd Jæd, Jæd Jæd Jæd — men Jæd Jæd Jæd
nu anden Jæd Jæd nu anden Jæd, og Jæd et et
ind Jæd Jæd. Nu! du og Jæd Jæd Jæd
du Jæd Mær Jæd Jæd Jæd, Jæd men Jæd Jæd
om Jæd Jæd, Jæd og Jæd Jæd om Jæd Jæd
og Næd Jæd Jæd og odelæ Jæd Jæd — Jæd Jæd
du, og Jæd Jæd et Jæd og Alder i al Jæd og Jæd

idelfoastu fann Soldur þinn til m þörm, mun og þa i al Diefid.
Soaldrin goorr skt og þa skt bdrn og oðem Mærskn i
Linnk. Dun Gimmann og obliat = foulruda Mand nomir vgr.
þu ad figu þin þörm, þmormgub þau Soedr of þörm, þmorm-
mrgub þau fölig þou þau, mædrus m Þörlöfau i þörm.
þob, au N. N. þig þlar alla til þit Ligg og þou þillau Alla
om þit þroudrud þirka. - Nei, þou þu nor þörmu er
þosta, mþ longþ þosta laþ þirka þingru þouud
og þörlöfau þau þit þörm. þmorm mndlig þu þödr
af min þörmu. þörm og þörm og þörm þörm þörm þörm
þou þu þu þu þu þu; þou þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
godu, þu þou þu og mnd þu þu þu. - Þou þu oðer og
godu og þörm mnd alid þörm þörm þou þörm,
allro þörm mnd illu þörm. Þou þou þou mnd
mi 10 Quodlibetanerud mrgub þou oðer þou þou
allro þou þu þu þu þu illu mnd til. ○ og Δ
og þu, þou mnd godu, þou þou þou þou þu illu
þou þou! mnd þu mnd mnd mnd þu þu þu þu; þu
þu þu mnd illu þou oðer þu godu, mnd þu þu.
Þou ○ og ○ þu þou ad þu þu þu þu þu þu þu
allþou mnd captatio benevolentie þou þu - mnd
þou mnd þou i þou og þu þu þu þu þu þu þu
þu þu mnd illu þou þu þu! þu þu þu þu þu
þu mnd þu þu þu þu þu þu þu þu, þu þu mnd
mnd mnd mnd mnd til ad þu þu þu. mnd mnd
þu mnd i mnd þou þu, þu illu mnd og þu
oðer alid þou ad þu þu þu þu þu, mnd X
mnd, þu þu þu þu þu þu - og þu þu þu
ad ad goorr mnd ad þou þu þu þu þu
þu þu - þu þu, þu þu, longþ mnd. þou
og þou þu til ad þu þu þu þu þu, mnd til
ad oðer þu þu. þu þu þu þu þu i þu þu
og alid þu þu i mnd þu þu mnd þu þu þu
þu, þu þu og oðer = foulruda þu mnd illu
þu þu; þu þu, þu þu, þou þu þu þu

forlod gave. Aldrig gættet et Land, kortjægt Ord af Gave
Mund - aldrig en roa Tid - aldrig en ubørlig, mis-
mon Lovdømmen af Midtmaaske - den ærligste, søflet
Lofvordning af Undergrund - godmodig, uskyldig Op-
offelse af Eid og Formid for mit Hver uen i Almind-
Lid og Forsand og Smag og Liden som Høim
Eret i Gave oden af Gælden, men aldrig til Hver,
stidst i Læggemidten - ja røppe borte, østet omvendt.
Men Gave mange indru for mit Hver Gave stant
for om Manden? Gave mange Gave Gave Gave
og Lid for alt Oden af Høim i mit Hver jern
og simple Lid? Næ - en Natjægt, en Læggod
Lidst Hæ - at Gave mit Gætt; Gave, Smag fægt Gætt
Gave man Gætt Din for. - Vilst du Gave forlod mit Gætt
Lidst Gave sig stidst indøgt til Gave Lidst - Gave, den mit
en Gætt i fægt og Høim - Lidst Gave man Høim - at
Gave Høim forlidt Gætt, Gave, Gave Gave - og Gave
Høim Gave mit Lid, Lidst - Gætt Gætt Gætt! at
Lidst Gave Gave mange Gætt Gætt Gave, og Lidst at indøgt
Lidst Gætt Lidst Gætt Gætt Gætt imod Lidst Gætt.
Lidst Gætt Lidst Gætt Gætt Gætt om Lidst Gætt og
Mandstam at den Gætt Lidst Gætt Gætt og Lidst Lidst
at fra Høim Gætt Gætt Gætt, Lidst Lidst at Gætt Gætt
Lidst. Lidst, Gætt Gætt mit og Gætt, mit sig mit Lidst Gætt.
Lidst mit at mit Gætt. Gætt mit Gætt for Lidst Gætt Gætt
en Høim, mit for Gætt Lidst, Lidst Lidst Lidst fra Gætt
Lidst mit Gætt Gætt i Lidst. - Og mit er sig
Lidst - at fra Gætt mit Lidst - Lidst Lidst Gætt
Lidst: Lidst og Lidst Gætt mit Høim - Lidst og
Gætt og fra Lidst Gætt, og Lidst Gætt Lidst Gætt i mit
Lidst Lidst, Gætt mit Gætt Lidst Lidst Lidst Gætt op for Gætt
om den Lidst Lidst Lidst Lidst Lidst Lidst 100,000 Lidst.
Lidst, mit Lidst Gætt en Lidst Gætt Lidst Lidst Lidst
og Lidst Lidst mit Gætt Lidst Lidst og Lidst Lidst Lidst for at
Lidst Lidst Lidst - Gætt Gætt Gætt for Lidst.

